

LASTENLÄÄKÄRIN SELVITYS ROKOTTEIDEN HAITOISTA

Larry Palevsky (Dr. Lawrence B. Palevsky, M.D., F.A.A.P.)

on palkittu lastenlääkäri, joka on perehtynyt mm. rokotuksiin ja niiden haittavaikutuksiin. Maailman luetuimpien terveystieteiden, Mercola.com, haastattelussa hän kertoo, miten hänen silmänsä avautuivat rokotteiden haittoille kuunnellessaan potilaidensa kokemuksia rokotteista. Hän tuo myös esille, kuinka vähän asiallisia, tieteellisiä tutkimuksia rokotteilla ja rokotteiden apuaineilla tehdään.

Heti aluksi lääkäri Palevsky toteaa, että lääketiedettä opiskellessaan, heille opetettiin kuinka turvallisia ja hyödyllisiä rokotukset ovat. Tiedot ja mainitut tutkimukset olivat samoja kaikissa lääketieteen opinahjoissa ympäri Amerikkaa, joten hänellä ei ollut mitään syytä epäillä tietojen paikkansapitävyyttä.

Vuosien kuluessa työskennellessään lastenlääkärinä ja antaessaan rokotteita, hän ajatteli rokotteiden olevan oppiensä mukaisesti turvallisia ja hyödyllisiä. Käytännön työssä epäily alkoi kuitenkin herätä, kun hän tutki asioita tarkemmin, kuunteli yhä enemmän vanhempien kokemuksia ja oli yhteydessä myös muihin lääketieteen edustajiin, joiden mielestä rokotteet eivät olleet täysin turvallisia, eivätkä edes tehokkaita. Hän sai myös huomata, että rokotteissa käytettiin aineita, joita ei oltu asianmukaisesti testattu, eikä rokotteita myöskään tutkittu samoilla lääketieteen kriteereillä, kuin muita lääkkeitä.

Rokotteet eivät hävittäneet tauteja

Koululääketiede opettaa, että 1900-luvun polio- ja isorokkoepidemiat hävisivät rokotteiden ansiosta. On olemassa kuitenkin monia tutkimuksia, jotka todistavat, että nämä epidemiat poistuivat muista syistä. Esimerkkinä artikkeli vuoden 2000 Pediatric Journalissa, jossa osoitetaan, miten infektiosairaudet, kuten kurkkumätä, jäykkäkouristus, polio, hinkuyskä, tuhkarokko, influenssa, valehinkuyskä (parapertussis), tuberkuloosi ja tulirokko vähenivät jo ennen Toista Maailmansotaa, siis jo ennen antibiootteja ja rokotuksia. Syy tautien häviämiseen oli parantuneissa elinolosuhteissa, kuten puhdas vesi, paremmat asuinolot, parantunut viemärointi ja ravitsevampi ruoka.

Rokotteiden turvallisuustutkimukset puuttuvat

Monesti ihmetellään, miten koulutettujen tutkijoiden ja lääkäreiden keskuudessa on niin valtavia mielipide-eroja rokotteiden turvallisuudesta ja tehokkuudesta. Lääkäri Palevskyn mielestä kyse on siitä, että suuri osa hänenkin kollegoistaan saa tietonsa USA:n lastenlääkärien akatemian, USA:n lääketieteen yhdistyksen ja CDC:n (USA:n THL:ää vastaava laitos) omista julkaisuista. Hän kuitenkin kehottaisi näitä kollegoja lukemaan läpi mainitut tutkimukset ja selvittämään, onko tieteelliset tutkimukset tehty käyttäen asiaankuuluvia tutkimusryhmiä sekä asianmukaisia vertailuryhmiä. Heidän tulisi myös selvittää, ovatko kaikki rokotteissa käytetyt aineosat tutkittu.

Yhä enemmän ja enemmän tulee tutkimuksia julki, joista selviää, että

- * asianmukaisia tutkimuksia ei ole tehty
- * pelkät vasta-aineet eivät ole riittävä suoja elimistölle
- * on olemassa ero, miten elimistö käsittelee ilman ja ruoan kautta tulevan aineen tai injektoidun aineen
- * rokotteissa on aineosia, jotka kerääntyvät elimistöön ja aiheuttavat häiriöitä immuunijärjestelmään
- * rokotteissa on aineosia, jotka kulkeutuvat aivoihin ja rokotteissa on vieraita DNA osasia, jotka pääsevät elimistöön

Monille terveydenhuollon ammattilaisille on järkytys huomata, kuinka vähän on tutkittua tietoa rokotteiden turvallisuudesta ja tehokkuudesta.

Rokotteiden haitat vanhempien kautta julki

Lääkäri Palevsky alkoi tutkia rokotteiden haittoja kymmenen vuotta sitten, koska lasten vanhemmat tulivat valittamaan ja kertomaan huolestumisensa, että heidän lapsilleen oli tapahtunut jotain rokotusten jälkeen. Hän on itse nähnyt, miten lapset olivat aivan normaalisti kehittyneitä, puhuivat ja olivat terveitä, jotka pikku hiljaa eivät enää puhuneet, eivät ottaneet katsekontaktia, saivat kohtauksia, heille kehittyi allergioita ja astmaa. Vanhemmat eivät saaneet mistään apua, koska lääkärit sanoivat heille, etteivät oireet johdu rokotteista.

Kirjallisuus osoittaa, että rokotettujen lasten immuunipuolustus häiriintyy, ja erityisesti kun rokotus annetaan alle vuoden ikäisenä, saatikka yhden päivän ikäisenä. On olemassa hyvää tieteellistä kirjallisuutta, joista nämä asiat käyvät ilmi ja yhä enemmän todisteita kroonisesti sairaista lapsista, jotka kärsivät nimenomaan häiriintyneestä immuunijärjestelmästä.

Palevsky mainitsee esimerkkinä huonoja tutkimuksia, joita julkaistaan lääkäreiden lukemissa lehdissä ja joissa väitetään, ettei rokotuksilla ja autismilla tai rokotuksilla ja astmalla ole yhteyttä. Eräässäkin tutkimuksessa, jossa todettiin ettei rokotteilla ole osuutta autismiin, oli 25 osallistujaa ilman vertailuryhmää. Tällaiset tutkimukset eivät todellakaan täytä tieteellisille tutkimuksille asetettuja kriteerejä.

Rokottamattomat lapset terveempiä

USA:ssa on yhdistys nimeltä The National Vaccine Information Center (NVIC), suomeksi Kansallinen Rokotus Informaatio Keskus, joka kerää varoja puolueettomiin rokotetutkimuksiin. Yksi tutkimus on jo olemassa, jossa verrattiin rokotettujen ja ei rokotettujen lapsien terveyttä. Tutkimus julkaistiin Huhtikuussa 2005 Allergia ja Kliininen Immunologia-lehdessä (Journal of Allergy and Clinical Immunologi).

Tutkimuksessa vertailtiin täysin rokotettujen, osittain rokotettujen ja rokottamattomien lasten atopiaoireita. Atopiolla tarkoitetaan allergiaa, astmaa, ihottumia ja heinänuhaa. Tutkimuksen tekijät eivät tienneet, mihin ryhmään lapset kuuluivat. Lasten vanhemmat vastasivat kyselylomakkeisiin lasten sairauksista ja tutkijat kävivät materiaalit läpi ja tekivät niistä yhteenvedon. Lopputulos oli, että eniten atopiaa oli täysin rokotetuilla, toiseksi eniten osittain rokotetuilla ja vähiten atopiaa oli rokottamattomilla. Tulos oli tilastollisesti merkitsevä eli se ei johtunut sattumasta. Tutkijatkin olivat

hämmästyneitä tuloksista, sillä yleinen luulohan on, että rokotteet ovat täysin turvallisia ja tehokkaita. Tällaisia puolueettomia tutkimuksia tarvitaan ehdottomasti lisää.

Ovatko jotkin rokotteet turvallisempia kuin toiset?

Tähän kysymykseen lääkäri Palevsky vastaa: ”Perustuen tutkimuksiini rokotteista sekä lääkärikoulutuksen antamaan tietoon mikrobiologiasta ja virologiasta, en voi ymmärtää, miten mikään virusta sisältävä rokote voisi olla turvallinen.”

Ihmiset eivät usein ymmärrä, että virus ei ole elävä, se on vain yksinkertaisesti pala tai säie RNA:ta tai DNA:ta ja yksinään virus ei voi ”tehdä” mitään. Virus on myös niin pieni, että sen voi nähdä vain elektronimikroskoopilla, se on paljon pienempi kuin bakteeri, jonka voi nähdä tavallisella mikroskoopilla. Viruksia ei siis voida eristää. Kun tehdään virusrokotteita, voidaan eristää ainoastaan ihmis- tai eläinkudosta, jonka epäillään olevan sen viruksen tartuttama, joka halutaan eristää.

Kun virusviljelmä tai kokoelma viljelmiä on tehty, se sisältää aina myös tartunnan saaneen ihmisen tai eläimen DNA:ta. Tämän jälkeen nämä solut otetaan ja kasvatetaan eläinsoluissa, joko apinan munuaissoluissa tai kanamunan alkiosoluissa. Tässä yhdistelmässä solut liittyvät ja uudelleen yhdistyvät, mikä tarkoittaa, että eläinsolujen DNA sekoittuu viruksen tartuttaman kudoksen DNA:han.

Virusrokote sisältää siis vierasta eläin- ja mahdollisesti ihmisperäistä DNA:ta. Tämän johdosta kanamuna-allergikot voivat saada oireita määrätystä rokotteesta, koska ne sisältävät kanamunan proteiineja. Kysymys kuuluu siis, kuinka turvallista on injektoida virusmateriaalia, joka on sulautettu DNA:han, jossa on vierasta DNA:ta?

Minkälaisia tutkimuksia on tehty, meneekö vieras DNA elimistöösi; pysyykö se sinun DNA:ssasi; kulkeutuuko se aivoihisi; ja onko rokotteissa eläinperäisiä viruksia, joita on luonnostaan eläimen DNA:ssa?

Adjuvanttien vaarat

Adjuvantit lisäävät immunologista reaktiota ja siksi niitä käytetään rokotteissa. Todistusaineisto kuitenkin osoittaa, että adjuvantit, kuten alumiini ja skvaleeni, heikentävät immuunijärjestelmää. Joten samalla, kun saadaan nostettua haluttuja vasta-aineita, aiheutetaan vaurioita immuunijärjestelmälle. Erityisesti lapsilla tämä johtaa usein kroonisten sairauksien kehittymiseen.

Rokotukseen liittyvät päätökset tehtävä itse

Jokaisen on tehtävä itse omat päätöksensä rokotusten suhteen. Lääkäri Palevsky toteaa, että hän on erittäin kannustava vanhempia kohtaan, jotka ovat tehneet todellisiin tietoihin perustuvan ratkaisun, eivätkä halua rokottaa lapsiaan.

Sikainfluenssarokotteen teho ja turvallisuus?

Palevsky vastaa, että H1N1 rokotetta ei ole testattu riittävästi, joten sitä ei voida kutsua turvallisiksi, eikä edes tehokkaaksi. Tieteellisiä tutkimuksia ei ole tehty. Täytyy myös muistaa, että vaikka joku on sairas ja nenänäytteestä löytyy H1N1-virusta, se ei tarkoita sitä, että sairaus johtuu

tästä viruksesta. Tarkempia tutkimuksia tulisi tehdä, mikä oikeasti aiheuttaa sairauden. Monilta terveiltäkin ihmisiltä löytyy H1N1-virusta nenän limakalvoilta.

Rokote ei saa aikaan laumaimmuneiteettiä

Usein väitetään, että rokotetut antavat rokottamattomille suojaa esim. flunssalta. Tähän Palevsky toteaa, että miten rokotus voi estää viruksen joutumisen rokotetun henkilön nenän limakalvolle, josta se voi levitä edelleen? Rokotteiden tehosta keskusteltaessa, vedotaan aina laumaimmuneiteettiin. Tosiasia on, että rokotteet eivät estä henkilöä kantamasta bakteereja ja viruksia nenässä, nielussa, ruoansulatuskanavassa, hengitysteissä, iholla tai elimistössä. Monet eivät ymmärrä tämän asian tärkeyttä ja luulevat, että kun on rokotettu ei voi kantaa viruksia, joten muut ovat suojassa. Tämä uskomus ei perustu tieteelliseen tosiasiaan.

Laumaimmuneiteetti kehittyy, kun määrätty määrä ihmisiä sairastaa todellisen taudin, jonka jälkeen pieni vähemmistö, joka ei ole sairastunut saa suojaa sairastuneiden kehittyneestä vastustuskyvystä. Rokotteet eivät pysty matkimaan todellista tautia ja näin ollen eivät saa aikaan laumaimmuneiteettiä.

Mielenkiintoista on myös se, että viruksilla ja bakteereilla on aivan oma elinkaarensa, ja sillä mikä siihen vaikuttaa, ei välttämättä ole mitään tekemistä sairastuneiden lukumäärän kanssa. Ei tarvitse kuin katsoa SARS aaltoa. Tämä pelätty virus ei sairastuttanut 70-80 %:a väestöstä, jolloin 20-30 %:a olisi saanut laumasuojan. Tällä viruksella oli oma elinkaarensa, se tuli ja meni, ei saanut aikaan laumaimmuneiteettiä ja silti virus hävisi itsestään. Usein unohdamme, että viruksilla on oma elinkaarensa ja ne ovat yhteydessä muihin organismeihin sekä meihin. Jokin aktivoi ne ja jokin sammuttaa ne, ja tällä ei välttämättä ole mitään yhteyttä sairastuneiden lukumäärään tai rokotettujen lukumäärään.

On järjetöntä kuvitella, että rokotettu lapsi ei voisi kantaa virusta tai bakteeria, jota vastaan hänet on rokotettu. Entä miksi rokotettujen lasten vanhemmat ja viranomaiset ovat aina huolissaan, että rokottamattomat lapset voisivat kantaa jotain, mitä heidän rokotetut lapsensa eivät kannan, heidänhän pitäisi olla turvallisissa mielin, kun heidän lapsensa on rokotettu. Ei voi rokottaa lasta ja uskoa, että rokote suojaa ja sitten pelätä, että jotenkin, joku rokottamaton lapsi kantaa jotain tuntematonta organismia, jota kukaan muu ei kannan. Tällaisessa ajattelutavassa ei ole mitään järkeä.

Luonnollinen ja oikein hoidettu sairaus parantaa vastustuskykyä

On tärkeää, että lapset sairastavat erilaisia flunssa sairauksia, sillä kun nämä flunssat hoidetaan levolla, nesteytyksellä ja oikeilla ravintolisillä, sairaus parantaa vastustuskykyä ja lisää myös lasten kasvua ja kehitystä. Jos lasten ei anneta sairastaa lapsuusajan sairauksia, aiheuttaa se haittaa heidän immuunijärjestelmälleen. Täytyy myös ymmärtää ero luonnollisen immunitetin ja rokotusimmunitetin välillä.

Kun lapset syntyvät, he kehittävät immunitetin sadoille, tuhansille, miljoonille ja jopa triljoonille mikro-organismeille, joita he hengittävät, syövät ja saavat ihokontaktilla. Heidän immuunisysteeminsä, hengitysteiden limakalvot, ruoansulatuskanavan limakalvot sekä iho suojaavat elimistöä ympäröivältä maailmalta. Limakalvot ja iho kehittävät siis muistiin perustuvaa immuunipuolustusta, altistuttuaan näille erilaisille mikro-organismeille. Tällä immuunireaktiolla on dominoefekti, jolloin elimistö kehittää vasta-aineita ja suojaa sairauksia vastaan.

Luonnollinen suoja kehittyi siis limakalvoille ja iholle altistumisen myötä, tätä kutsutaan myös ensisijaiseksi puolustukseksi. Kun aineita injektoidaan elimistöön, ohitetaan tämä tärkeä ensisijainen puolustus. Rokote saa aikaan vasta-ainetuotannon, mutta se ei anna sellaista suojaa, kuin oikeasti hankittu, muistiin perustuva immuniteetti.

Jotkut puolustavat tässä vaiheessa nenään sumutettavia rokotteita, mutta silloinkin oletetaan, ettei ole aikaisemmin altistunut rokotettavalle virukselle tai bakteerille ja oletetaan, että altistuminen johtaa aina automaattisesti sairastumisen. Altistus ei kuitenkaan aina johda sairastumiseen. Sairastuminen riippuu aina kokonaisimmuunipuolustuksesta. Jos on hyvä vastustuskyky, voi kantaa esim. virusta, mutta ei sairastu siitä.

Yhdistelmärokotteiden vaarat

Kukaan ei tiedä näiden yhdistelmien vaikutusta, miten bakteerit reagoivat virusten kanssa ja minkälaisia vaikutuksia on tiomersaalilla (elohopea) ja suurillakin alumiinimäärillä rokotteissa. Lääkäri Palevskyn mukaan on tutkija nimeltä Boyd Haley, joka on selvittänyt muutamien rokoteaineiden vaikutusta hermosoluihin. Yksinään tiomersaali aiheuttaa paljon vauriota hermosoluille, ja kun lisätään alumiinia tiomersaaliin, tarvitaan vähemmän tiomersaalia aiheuttamaan sama vaurio immuuni- ja hermosoluille. Kun vielä lisätään neomysiiniä, joissain rokotteissa olevaa antibioottia, vaurio hermosoluille kaksinkertaistuu. Kun nämä sitten vielä altistetaan joko testosteronille tai estrogeenille, saadaan taas muutoksia. Testosteronin lisääminen aiheuttaa enemmän tuhoa ja estrogeenin taas hieman vähentää tuhoa. Tämä varmasti selittää osaksi sen, että esim. määrättyt hermostohäiriöt ovat pojilla neljä kertaa yleisempiä kuin tytöillä.

Altistaako siis testosteroni lapset pahemmin myrkyille, kuten elohopealle ja alumiinille sekä näiden yhdistelmille? Mitään näitä tutkimuksia ei ole suoritettu ihmisillä. Sanotaan, että niitä ei voi suorittaa ihmisillä. Miksi ei? Koska se on epäeettistä. Näitä aineita kuitenkin rokotetaan lapsiin, joten eikö rokotteiden antaminen ole epäeettistä.

Meiltä puuttuu siis paljon tärkeää puolueetonta tutkimusta rokotteista ja niiden apuaineista, sillä lähes kaikki tutkimukset tekevät rokotevalmistajat itse.

Mercola.com sivujen haastattelusta 2010 vapaasti suomennettuna. Tämä kirjoitus on tulossa Suomen Terveysjärjestön sivuille, Rokotejaoston toimesta. Kirjoitus on 2010, mutta sopii hyvin nykyhetkeen.

Alkuperäinen teksti <http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2009/11/14/Expert-Pediatrician-Exposes-Vaccine-Myths.aspx>

Marjo Sukeva-Hakanpää

Varapuheenjohtaja STJ ry

Tästä linkistä tietoa STJ ry Rokotejaostosta:

http://www.terveysjarjesto.fi/rokotejaosto/Rokotejaosto_esite_STJry.pdf